

Verhaallijn nieuwkomer in Europa!

intro

Sonita 15 jaar, vast in Afghanistan vast zonder iemand die weet waarom ze hier vast zit. Of iemand die het boeit, vast als slaaf. Dit is vanwege de verschilligheid in vrouwen rechten daar gaat dit verhaal over. Maar laten we beginnen bij het begin.

Chapter one:

Een nieuwe dag met het zelfde verhaal, vast in een land waar niks kan of mag. En het geluid van oorlog om je oren blijft vliegen, Ik kan zo niet meer verder leven ik kan hier niet tegen maar toch wordt mij gevraagd door te zetten. De oorlog in Afghanistan maakt het leven moeilijk hier, en de constante onderdrukking van de taliban maakt het gevaarlijk om over straat te wandelen alleen als vrouw. Toch hoopt Sonita op een leven op school maar zonder een geldige verblijfsvergunning mag ze niet deelnemen aan school. Dus Sonita werkt door de dagen heen. Probeert hier en daar wat geld te verdienen om een leven op te bouwen. Haar buurman vraagt of ze hem kan helpen in huis met het inzetten van de keuken.

Vraag 1: Help je de buurman?

Andtwoordt 1: ja graag.

Andtwoord 2: nee ik blijf liever thuis.

Als ja gekozen:

Wat aardig van je dat je me wilt helpen met mijn keuken, kom binnen dan maak ik wat te drinken voor je zei de man. Je loopt door de deur naar binnen je komt in een grote hall terecht. Tweede deur van rechts is de keuken zegt de man. Het werk stelt niet zoveel voor hoor ik heb alleen een sterke meid nodig die me kan helpen de tafel op te tillen, hij is te groot voor mij alleen zegt de man. Nadat je de tafel hebt verplaatst en hebt geholpen de keuken in te richten, biedt de man je een drankje aan. Alsjeblieft voor je harde werk! Een lekker groot glas sap. Helpt tegen de erge dorst van het harde werk.

Als nee gekozen:

Je blijft lekker thuis en helpt je moeder met het maken van het eten. Je vond de buurman altijd al een beetje apart dus je durfde daar niet echt naar binnen! Jullie hebben het zwaar thuis vanwege het tekort aan geld en eten, daarom help je je moeder zoveel mogelijk. Je besluit boodschappen te doen de volgende morgen, maar onderweg wordt je aangesproken door een vreemd stel die het hebben over een route naar Europa dat ze vanavond met boten langs het water gaan weg varen. Ze vragen of jij en je familie ook mee gaan het blijken kennissen te zijn van je ouders.

Vraag2 : ga je mee met de kennisen van je ouders of sla je het aanbod af?

Andwoord1 : ja tuurlijk gaan we mee!

Andwoord2 : nee ik denk niet dat dat veilig is!

Als antwoord ja:

Je gaat terug naar huis en Je vraagt aan je moeder of ze die mensen kent, Je moeder schrikt en zegt dat ze snel moeten gaan! Ze belt je vader en gaat richting de rivier, daar staan allemaal andere mensen te wachten. Ze willen allemaal vluchten in één boot die eigenlijk niet bedoelt is voor zoveel

mensen. Je stapt in de boot en enkele minuten later vertrekken ze van land! Je bent bang voor wat komen gaat en weet niet goed wat je moet doen. Maar je vader houdt je gerust zegt dat alles goed komt maar zojuist dan zie je lampen verschijnen op het water oppervlak. Het is de immigratie politie die iedereen terug stuurt, dat was 3 uur reis voor niks denk je dan. Maar één man uit je boot opent het vuur naar immigratie politie, er ontstaat paniek en een vuurgevecht op water. Het te krappe bootje valt om je wordt bedolven onder een aantal mensen die achter je aan in het water vallen. Je probeert weg te komen maar je merkt dat de man boven op je niet beweegt, en dan zie je het pas een plas bloed drijft van de man af hij is neergeschoten op de boot. Langzaam verdrink je onder de mensen. Je verliest je bewust zijn. Even later wordt je wakker aan land je ziet je vader voor je staan, hij heeft je uit het water gehaald.

Als nee gekozen:

Je zegt dat het je geen verstandig plan lijkt en gaat verder boodschappen doen, haalt het eten en keert terug naar huis. Daar ga je naar je kamer muziek luisteren totdat je moeder je roept voor het eten.

Vraag2.5 : drink je het glas sap?

Andtwoord1 : Ja je hebt erg dorst van het werk

Andtwoord2 : Nee bedankt ik denk dat ik maar weer naar huis ga.

Andtwoord2 :

Je bedankt de man voor het aanbod, En je hoort je moeder al roepen voor het eten, Sonita waar ben je? We gaan eten. Je loopt door de deur naar buiten het is al donker buiten, het is al erg laat rond 07:00 uur s 'avonds, Sonita leeft verder een normaal armoedig leven. En wordt uiteindelijk verkocht door haar vader aan de slavenhandel waar ze later sterft. **Alternatief einde**

Als ja gekozen.

Heerlijk sap dankjewel. Jij bedankt zegt de buurman geniet er van, en zodra hij dit zegt verschijnt er een lach op zijn gezicht. Je hoort je moeder roepen vanuit het raam, Sonita waar ben je? We gaan eten! Je kijkt op je klok, Ow is het al zo laat het is al bijna 7 uur ik moet maar eens gaan. Maar zodra je opstaat worden je benen slap, je zakt er bijna doorheen. Je vraagt de buurman om hulp maar die kijkt alleen op je neer. Ik moet naar huis zeg je, me moeder roept! Ik heb andere plannen voor jouw zegt de buurman. Dat is het laatste wat je hoort voordat het zwart voor je ogen wordt. Enige tijd later wordt je wakker maar je houdt je ogen gesloten, je hoort het geluid van een voertuig en je hoort meerdere stemmen praten. Langzaam kom je steeds meer tot je bewustzijn van je omgeving, je voelt je steeds benauwder en onder drukking alsof er iets op je ligt. Je zicht wordt ietsjes helder je ziet een vreemde vrouw voor je zitten, je schrikt en wilt rechtop zitten maar dat gaat niet er liggen andere tegen je aan. De vrouw kijkt bang net als de rest om haar heen. Je kijkt rond en ziet dat je in een laadruimte van een truck zit. Je wordt meegenomen maar waarheen? En door wie? Je kijkt de vrouw aan **ze vraagt: Waar worden we heen gebracht?**

Vraag3 : Wat is je antwoord?

Andwoord1 : Ik heb geen idee laten we het vragen aan die man!

Andwoord2 : Geen idee maar hou je stil en kijk of er een uitweg is!

Als Andwoord2 gekozen:

Je kijkt snel om je heen en voelt rond met je handen, maar je voelt niks alleen de benen van iemand anders. Maar dan Je ziet een scheur achter je, in het doek van de truck. Je kijkt even om je heen maar

niemand let op je dan besluit je eruit te springen, Je kruipt tussen het gat door en houdt je vast aan het doek je bent er halverwege doorheen maar dan, je handen glijden weg door de regen en je valt met je hoofd eerst op de grond. Je probeert op te staan maar je benen voelen slap aan. Je benen kunnen je niet dragen. Je kijkt de truck nog even na maar dan O Nee hij stopt! Ze hebben het gezien. Je kruipt de bosjes in langzaam uit het zicht van de weg af. Dan zie je het pas je been bloed het laat een spoor achter van bloed. De militairen van de truck komen dichterbij je moet snel handelen. Je ziet een groot palm blad liggen en achter je hoor je stemmen van andere mensen, je probeert ze te vragen om hulp maar ze zien je niet. En uiteindelijk wordt je gedood net als de mensen bij de boot die nu zijn betrapt, zei probeerden ook weg te vluchten. **Alternatief einde**

Vraag4 : welke richting ga je op?

Andwoord1 : je blijft zitten verstopt in de bosjes en gooit het palm blad over je bloedsporen heen.

Andwoord2 : je probeert op te staan en te lopen naar de stemmen achter je

Andwoord1:

Je pakt zo snel als je kan het grote zware palm blad. Je schuift het blad met al je kracht over de weg over je bloedsporen heen en blijft stil zitten, de mannen naderen je positie. In stilte met je hand voor je mond en tranen in je ogen wacht je af of dit het einde is. De mannen staan vlak naast je op de weg, 1 van de Iraanse militairen pakt het blad op! Daar komt het denk je het einde, maar nee wacht hij ziet niks. De regen heeft je bloedsporen weg gespoeld. Wat een geluk. Je blijft stil zitten totdat de mannen weer zijn ingestapt en ver genoeg zijn gereden dat de achter lampen verdwijnen in het niets. Uiteindelijk kom je kijken bij de mensen die bij een boot staan. Ze proberen weg te vluchten via de kanalen.

Andwoord2:

De vrouw staat op en loopt richting de man die aan de rand van de truck zit, De vrouw tikt de man aan op zijn schouder en vraagt waar ze heen worden gebracht? De man blijkt een Iraanse militair te zijn hij begint te roepen dat ze terug naar haar plaatst moet gaan! Uit angst begint de vrouw te huilen en vraagt nogmaals waar ze heen worden gebracht en loopt langzaam richting de militair, de militair schreeuwt opnieuw en slaat de vrouw neer met zijn geweer! Van schrik begin ik te gillen! Ahhhhh laat ons gaan!!! schreeuw je. Maar de Iraanse militair lacht en gaat weer rustig zitten. Five minutes! schreeuwt de bestuurder. Je wacht angstig af wat er gebeurd! De truck rijdt door een hek die zich ander hun sluit, ze rijden een grote laadruimte in. Plots schiet er een vel licht naar binnen. Allemaal eruit en in een lijn op een rij! Wordt er geschreeuwd. één voor één worden er vrouwen uitgetrokken, sommigen vallen op de grond maar moeten snel opstaan want de militairen wachten niet als je blijft liggen dan valt er iemand op je. Je springt uit de truck en staat achterin de rij, je trilt van de kou op dit late tijdstip. Je kijkt om je heen of je iets herkend maar je ziet alleen een hek met daarachter een donker bos. Je hebt geen idee waar je bent. Je merkt dat ze niet op je letten. Tenminste dat denk je maar zodra je probeerde te ontsnappen werd je neergeschoten en de truck uitgegooid als waarschuwing voor de rest! **EINDE 3**

Vraag5 : ren je weg of blijf je staan?

Andwoord1 : je probeert weg te rennen en te verstoppen achter één van de containers.

Andwoord2 : je blijft vol angst staan wachten wat er gebeurd.

Andwoord1 :

Je besluit weg te rennen op de juiste timing je kijkt naar de wachters die heen en weer lopen, je observeert hun loop pad en wacht op het perfecte moment. De bewaker draait om en onmiddellijk begin je je om te draaien en te rennen zo hard als je kan! Je hart gaat al tekeer en door de kou doen je benen erg pijn maar je moet door zetten! Je bent 15 meter verder totdat je een man hoort roepen naar de andere man in een toren, de wachttorens had je helemaal niet opgemerkt en voor je kan stoppen met rennen hoor je al een harde knal, BAM AAHHHH een kogel vliegt dwars door je buik heen je schreeuwt het uit van de pijn en valt neer. Dit is het einde je voelt het. Door de kou voelt je bloed aan als warm water stromend in de regen zo over je benen op de grond. Je valt neer op je knieën en langzaam verlies je je bewust zijn. De andere vrouwen worden naar binnen gebracht en niemand kijkt om naar jou je hoort alleen het gehuil van andere meiden en vrouwen. Totdat het geluid steeds meer verzwakt en je je zicht verliest. Het einde van Sonita! **EINDE 1**

Andwoord2 :

Vol angst en trillend op je benen van de kou, nat van de extreme regen die op je neer valt. Sta je af te wachten wat er komen gaat. Je kijkt om je heen alle vrouwen en meiden worden één voor één op een rij gezet. Jullie zijn van ons nu! zegt één van de militairen. Wat je voelt wat je denkt wat je doet maakt niet meer uit! Je volgt onze regels hier zegt de militair, hij lijkt wel de commandant. Hij schreeuwt luid dat we naar binnen moeten, we lopen zei aan zij naar binnen, het voelt net als een gevangenis. Zij aan zij worden we een grote ruimte in gebracht, Dit is jullie nieuwe huis zegt de commandant: Jullie zijn nu ons eigendom als slaven! Er ontstaat onrust onder de mensen, maar de onderdrukking van de Iraanse militairen sust dat snel, een vrouw naast me vertelt me dat volgens de Iranen hebben wij vrouwen geen rechten. Dus het boeit ze niet wat er gebeurt hier. Dit is één van die momenten dat Sonita hoopt op een leven buiten Afghanistan, buiten de onderdrukking van de Taliban. waar je geen slaaf meer bent voor een mannelijk plezier. Waar je meer bent dan het object die wordt gebruikt, op een dagelijkse basis alsof het normaal is om behandeld te worden als schape in een kudde van menselijke vrouwen. Pijnlijk maar waarheid, Vast in onderdrukking hoe kom ik hier weg?

Een paar dagen verder je zit nog steeds vast in deze gevangenis wachtend om verkocht te worden als seks slaaf. Je bent bang in afwachting totdat die dag komt, je weet niet of je de gekte nog aan kan de constante rellen ontsnappings plannen. Om de tijd te doden schrijf je je muziek op in een klein boekje die je in je jas had zitten. Je schrijft over de strijd die je hebt in dit leven nu. Je vertelt over de pijn van de martelingen, En het gekrijs van smekende vrouwen die smeken om genaden wanneer ze worden verkocht. En bij teveel tegen werking zelfs vermoord! Je kan er niet meer tegen, Je maakt een ontsnapping 's plan, miala je cel genoot ziet je tekenen en vraagt wat je bent aan het doen? Vraagt miala. Ow niks bijzonders gewoon muziek aan het schrijven, om de tijd te doden zeg je. Ik weet niet hoe je het uit houdt in dit shit hole want ik kan er niet meer tegen! Zegt Miala, Ik wordt gek in deze muren, Je denkt bij jezelf hoe gek je zelf al wordt en hoe erg je je ouders mist. Was je nou maar thuis gebleven. Denk je, Maar je gaat zorgen dat je terug komt bij ze. Je vraagt aan miala wat ze kwam doen? Ow ja ik wou een rel gaan starten morgen en of je mee wou doen misschien ontsnappen we wel! Zegt miala. Perfect voor jouw ontsnapping 's plan denk je! Dus doe je mee?

Vraag 6: Doe je mee met de rel?

Andwoord1 : Ja sowieso!

Andwoord2 : nee ik denk dat ik deze oversla.

Als andwoord1 gekozen:

Ja sowieso ik doe mee met de rel, geweldig zegt miala ik roep de andere bij elkaar voor morgen. Zelf besluit je langs de bewakers te sluipen tijdens de rel via de rechter achter uitgang, je werkt je hele

plan uit tot erg laat in de avond. Maar de avond klok is gegaan de bewakers komen checken dus je gaat snel slapen zodat de bewakers niks vermoeden. Feit dat was op het nippertje denk je. De volgende morgen begint de rel tijdens het eten, één vrouw gooit haar dienblad tegen een bewaker aan en begint te vechten onmiddellijk heerst er chaos. Jij duikt zo snel als je kan onder de tafel en gaat de richting van de deur. Mensen springen over tafels mensen met geweren komen nu binnen stormen, de kogels vliegen je om de oren. Er valt een mes van tafel je neemt hem mee werkt perfect voor je ontsnapping! Denk je. Kruipend over de vloer loop je naar deur, mooi niemand let op je. Met het mes probeer je de deur open te wrikken en te ontsnappen maar je hoort iemand achter je en ja hoor een bewaker, je probeert hem neer te steken maar hij weert je met gemak af en gooit je op de grond. Met je rug naar hem toe dat is het laatste wat je zag. Voordat de kogel je hersenen aan flarden had geschoten op de muur voor je en het licht uit je ogen verdween! **EINDE 2**

Als andwoord2 gekozen:

Je gaat op deze manier door de dagen heen, Geen dag veranderd voor drie jaar lang. Vast in de gevangenis wachtend om verkocht te worden, vele vrouwen zijn gekomen en weggegaan vele vriendinnen die je had gemaakt zijn vervangen door nieuwe. Dagen komen en gaan je boekje is onder andere vol geschreven met teksten die je waarschijnlijk nooit zou kunnen uitbrengen of überhaupt maken. Vast in gevangenschap. Maar dan komt de duistere dag waar je zolang op hebt gevreesd de tijd heeft de dag alleen maar erger gemaakt in je hoofd. Je schreeuwt het uit van angst zodra je hoort dat iemand je heeft gekocht. Uit doodsangsten probeer je de bewakers te bevechten die je uit je celblok komen halen, maar als snel wordt je overmeesterd en naar de uitgang begeleid. De man die je heeft gekocht ziet er netjes uit maar je laat je niet gek maken, De mannen geven je over en zeggen ze is nu jouw probleem. Probleem denk je bij jezelf, je bent ontvoerd gemarteld en misbruikt in een gevangenis waar je onschuldig inzit en dan ben ik het probleem? De man zegt dat je nu in goeie handen bent. Maar dat heb je onder andere wel vaker gehoord nu. Maar de man was niet geïnteresseerd in je lichaam zei hij, Hij bracht je mee naar zijn boot en je maakte een lange reis, nog steeds heeft de mysterieuze man niks weggegeven van zijn bedoelingen. Je komt aan bij een grote haven iedereen is zo vriendelijk hier. En toen zei de man welkom in Europa! Hij had haar gekocht om te redden, Hij heeft mijn muziek gehoord. Je begint te huilen nadat je hoort dat je thuis dorp is verwoest en je ouders zijn overleden, Maar je roep voor hulp is gehoord. Je krijgt een baan bij een platen maatschappij. Je bent zo blij, En sinds dien werk je bij hun en maak je je eigen verhaal nummers waarin je vertelt over jouw ervaringen in je thuis land en hoe het is om gebruikt te worden, Je verhalen worden wereld wijd gehoord uiteindelijk ga je vechten voor de rechten van vrouwen. Je doet er alles aan om de wereld weer recht te zetten. Sonita nu 23 jaar leeft nog gelukkig en strijd nog steeds voor de rechten van zichzelf en de vrouwen om haar heen. **EINDE4**

Bwp Verhaal vluchteling naar europa

Gemaakt door: Jordan Ross

Klas: SD1db